

DWA PRZYMIERZA

Tekst biblijny: Ga 4,26.

Cel lekcji

Poznanie: Porównanie starego i nowego przymierza z dziećmi Hagar i Sary oraz ich relacją z Abrahamem.

Odczucie: Pielęgnowanie postawy docenienia, wiary i miłości do Boga za nasze wyzwolenie z grzechu.

Działanie: Poleganie na Bożych obietnicach przymierza.

Plan nauczania:

I. Poznanie: Ismael i Izaak.

A. Jak ci, którzy nalegali na obrzezanie, stawiali się w obozie naturalnie urodzonego Ismaela zamiast cudownie urodzonego Izaaka?

B. Jakie inne biblijne przykłady ilustrują nasze próby rozwiązywania problemów własnymi metodami?

C. Jak Abraham w tej historii ilustruje naszą skłonność do polegania na starym przymierzu zamiast na nowym?

II. Odczucie: Docenienie nowego przymierza.

A. Jak niedotrzymanie przez Izraelitów ich obietnicy pod Górą Synaj uświadomiło im potrzebę polegania na mocy Bożej?

B. Jak odczucie naszej wielkiej potrzeby Bożej pomocy budzi w nas ufność i miłość do Boga?

III. Działanie: Dzieci obietnicy.

A. Jak jesteśmy kuszeni, by usiłować o własnych siłach stać się dziećmi Bożymi, podobnie jak Abraham był kuszony, by jakimś sposobem powołać na świat potomka, zamiast pozwolić, by Bóg w swej mocy działał dla niego?

B. Jaka opozycja spotyka nas, gdy jesteśmy dziećmi nowego a nie starego przymierza?

Podsumowanie: Podobnie jak Abraham i Hagar oraz Izraelici pod Górą Synaj, jesteśmy kuszeni, by na swój sposób wypełnić Słowo Boże. Jednak nasze wysiłki nie tylko są płonne, ale często prowadzą do tragedii. Natomiast łaska Boża przynosi błogosławieństwo, a nie tragedie.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Postawą starego przymierza jest dążenie do samodzielnej realizacji, podczas gdy postawą nowego przymierza jest zaufanie Bogu, iż spełni On to, co obiecał.

Sportowcy różnie podchodzą do uprawianych dyscyplin. Są tacy, którzy pragną sukcesu za wszelką cenę, tak iż wspomagają się w niedozwolony sposób.

Ale są też inni, którzy inaczej podchodzą do sportu. Traktują swoją dyscyplinę z szacunkiem i postępują zgodnie z zasadami. Zdają się na ustalony system, przestrzegają reżimu treningowego i starają się jak najlepiej wykonać swoją pracę. Tacy sportowcy odnoszą autentyczne sukcesy nie dlatego, że „dopomogli naturze” czy „przyspieszyli efekty”, ale dlatego, że zaufali mądrości i doświadczeniu trenerów, akceptując wyznaczone zadania i wypełniając swoją rolę. Takie podejście wymaga zaufania do trenera i gotowości do realizowania jego planu stosownie do posiadanych możliwości.

Wyznawcy Boga na przestrzeni dziejów przejawiali oba te podejścia. Starożytni Izraelici, pewni swoich sił, oświadczyli, iż bezbłędnie wypełnią całą wolę Boga. Abraham przeraził się na myśl, że czas spełnienia Bożej obietnicy upłynął, więc zamiast cierpliwie czekać, aż Bóg zrealizuje swój plan, postanowił wydać na świat potomka po swoimemu. Przysporzyło to problemów nie tylko jemu. Jednak dojrzały duchowo Abraham doświadczył zupełnej przemiany, tak iż był gotów nawet złożyć Izaaka w ofierze. Lekcja tego tygodnia żywo przeciwstawia te sprzeczne postawy wobec duchowości.

Do przemyślenia: Na czym polega różnica między postawą starego przymierza a postawą nowego przymierza? Jak możemy zachować postawę właściwą nowemu przymierzemu?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: Abraham jest przekonującym przykładem obu postaw wobec przymierza. Wcześniej przejawiał poleganie na sobie, kiedy wziął na siebie odpowiedzialność za wypełnienie Bożej obietnicy. Iluż szczerych chrześcijan powtarza ten błąd? Szczerze żałując swojej grzesznej przeszłości, ufni we własne siły oświadczają, że już nigdy nie wrócą do dawnego postępowania, co w gruncie rzeczy oznacza, że ich siła woli wystarcza, by wypełnić Bożą obietnicę zmiany życia. Samowola Abrahama doprowadziła do narodzenia Ismaela i rozłamu w jego domu. Niestety, wierzący polegający na własnych siłach powodują podobne rezultaty i dzielą dom Boży. Z czasem Abraham nauczył się, że poddanie się, a nie poleganie na samym sobie jest kluczem do skarbcza Bożych błogosławieństw.

Na szczycie Góry Moria Abraham złożył swego syna w ofierze, tym samym składając w ofierze samego siebie, nie bacząc na skutki tego czynu w postaci udaremnienia jego marzeń. Zupełnie poddany Bogu Abraham mógł teraz doświadczyć niezmiernej łaski Bożej. Syn Boży przedstawiony w symbolu baranka miał wypełnić obietnicę, oddając siebie za Izaaka i całą ludzkość. Moc odnowienia pochodzi od Chrystusa a nie od ludzi.

Dzisiaj także istnieją nowonarodzeni Abrahamowie - wierzący, którzy szczerze żałują za popełnione grzechy, ale rozumieją także, iż sprawiedliwość nie może zostać osiągnięta przez ludzkie wysiłki mające na celu pokonanie pokusy, a jedynie przez ciągłe poddanie się Bożemu prowadzeniu i całkowitą ufność pokładaną w ofierze Chrystusa. Odrodzony Kościół to każda

grupa wierzących, którzy zastąpili stare przymierze posłuszeństwa oparte na pewności siebie nowym przymierzem pełnej ufności i uległości wobec Boga. Potrzeba posłuszeństwa nie ulega kwestii - zawsze komuś będziemy posłuszni - albo własnemu wyobrażeniu sprawiedliwości, albo Chrystusowi objawionemu w *Piśmie Świętym*.

Komentarz biblijny

I. Abraham, Sara i Hagar (przeczytaj Ga 4,21-31; Rdz 16).

Ci z nas, którzy kierują się współczesną wrażliwością, mogą czuć się skonsternowani Pawłową ilustracją związaną z Hagar, jako że apostoł najwyraźniej obwinia ją i Ismaela, czyniąc ich typem czy przykładem legalistycznej religii. Co to za sprawiedliwość, która zrzuca winę na bezsilną niewolnicę, która nie miała wyboru co do tego, czy urodzić dziecko swojemu zamożnemu panu? Co gorsza, Paweł wywyższa związek Abrahama i Sary (czyli tych, którzy spowodowali problem) jako przykład prawdziwej sprawiedliwości! Jednak Paweł nie miał tu na celu ani obwinianie porzuconej Hagar, ani wybielanie błędzącej Sary. Smutna sytuacja tej rodziny ilustruje jedynie dwie fazy duchowej wędrówki Abrahama - fazę religii „zrób to sam” oraz późniejszą fazę całkowitego zaufania Bogu.

Niestety, złe decyzje Abrahama bezpowrotnie zerwały jego więź z pierworodnym synem i spowodowały napięcia w jego domu. Powinniśmy pamiętać, że nie sam Ismael, ale związek, który doprowadził do jego przyjścia na świat symbolizował samousprawiedliwienie. To samowystarczalność Abrahama narzucona bezsilnej Hagar jest typem samousprawiedliwienia. Hagar i Ismael stali się niejako ofiarami eksperymentu Abrahama z religią „zrób to sam”.

Do przemyślenia: W kościelnych dyskusjach w kwestii natury sprawiedliwości osoby o legalistycznych poglądach czasami stają się obiektami ataków. Być może ci, którzy doświadczyli zbawiennej łaski Chrystusa powinni być łaskawszy dla tych, którzy jej nie doświadczyli. Czy autentyczni wierzący, zamiast piętnować legalistów, nie powinni być bardziej współczujący wobec ofiar tej fałszywej, choć popularnej filozofii religijnej? Jak autentyczni chrześcijanie powinni odierać legalizm filozofii religijnej opartej na pewności siebie, a jednocześnie okazywać współczucie samym legalistom? Czego możemy się nauczyć z przemiany Abrahama z pewnego siebie wyznawcy religii „zrób to sam” w człowieka całkowicie uległego i ufego wobec Boga?

Etap 3 - Zastosowanie

Pytania do przemyślenia

1. Jakie postawy wobec przestrzegania przymierza odróżniają stare przymierze od nowego przymierza?
2. Etyczne wymagania starego przymierza pozostają niezmiennie. Cudzołóstwo pozostaje cudzołóstwem. Morderstwo nadal jest morderstwem. Grzech jest wciąż złem. *Pismo Święte* nigdzie nie sugeruje, że łamanie przykazań Bożych nagle stało się akceptowalne. Jednak zmieniła się *orientacja* przymierza. Wcześniej Izraelici postrzegali Boże przymierze jako ciężki obowiązek. Dlaczego w nowym przymierzniu dochowywanie przymierza jest postrzegane jako radosnym przywilejem?

Pytania do zastosowania

1. Jak podziały w Kościele można zażegnać bez kompromisu z religijnością nakierowaną na uczynki?

2. Jak ludzie religijni polegający na własnych siłach mogą zostać poprowadzeni ku więzi z Bogiem opartej na wierze?

Etap 4 - Tworzenie

Zadanie: Przejrzyjcie w śpiewniku *Śpiewajmy Panu* pieśni mówiące o narodzeniu Jezusa i nawiązujące do więzi nowego przymierza z Bogiem. Poproś uczestników lekcji, by podzielili się z innymi tym, co znaleźli. Poproś, by przedstawili, co fragmenty tych pieśni mówią o więzi przymierza z Bogiem.